

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol v právnej veci žalobcu : **Ing. J. V.**, bývajúci v B., adresa na doručovanie K., zastúpený JUDr. J. M., advokátom v K., proti žalovanému : **O. B. – N.**, K., zastúpený JUDr. R. B., advokátom v K., **o zaplatenie 1 958,44 € s prísl.**, vedenej na Okresnom súde Topoľčany pod sp.zn. 5 C 135/2003, o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 15. decembra 2009 sp.zn. 6 Co 271/2009

t a k t o :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žalobca je povinný zaplatiť žalovanému trovy dovolacieho konania v sume 62,70 € do rúk alebo na účet JUDr. R. B. do 3 dní.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Topoľčany uznesením z 30. októbra 2009 č.k. 5 C 135/2003-274 dovolacie konanie zastavil a vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. V odôvodnení uviedol, že žalobca podal proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 5. marca 2008 č.k. 5 Co 156/2007-211 dovolanie, preto ho vyzval výzvou z 20. júla 2009 na zaplatenie súdneho poplatku za dovolanie v sume 80,-- € v lehote 10 dní s poučením, že pokiaľ v uvedenej lehote súdny poplatok nezaplatí, súd dovolacie konanie zastaví. Výzva bola žalobcovi doručovaná poštou do vlastných rúk, ako aj cestou Mestskej polície K., pričom zásielka sa vrátila dňa 17. augusta 2009 ako nedoručená, taktiež dňa 15.10.2009 sa vrátila súdna zásielka súdu ako nedoručená a z oznámenia Mestskej polície K. zo dňa 23.9.2009 vyplýva, že žalobca na uvedenej adrese býva, zásielky ale nepreberá aj keď mu bol ponechaný oznam o opakovanom doručení a oznam o uložení zásielky. Považoval preto v zmysle ustanovenia § 47 ods. 2 O.s.p. výzvu na zaplatenie súdneho poplatku za doručení žalobcovi dňa 15. októbra 2009, kedy bola zásielka vrátená súdu i keď sa adresát o tom nezvedel.

Keďže súdny poplatok za dovolanie nebol zaplatený, postupoval v súlade s § 10 ods. 1 poplatkového zákona a dovolacie konanie zastavil.

Na odvolanie žalobcu Krajský súd v Nitre uznesením z 15. decembra 2009 č.k. 6 Co 271/2009-279 potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa. Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. V odôvodnení svojho rozhodnutia odvolací súd uviedol, že súd prvého stupňa postupoval správne, keď zastavil dovolacie konanie pre nezaplatenie súdneho poplatku. Odvolací súd má za to, že boli splnené všetky zákonom stanovené podmienky na zastavenie konania podľa § 10 ods. 1 zákona o súdnych poplatkoch. Žalobcovi vznikla podaním dovolania poplatková povinnosť, ktorú si napriek výzve a poučení súdu o následkoch nezaplatenia v stanovenej lehote a výške nespĺnil a zároveň nepožiadal o oslobodenie od súdnych poplatkov. V súvislosti s námietkami žalobcu týkajúcimi sa doručovania písomností súdu (výzvy) cestou Mestskej polície K. má za to, že súd prvého stupňa postupoval správne pri doručovaní výzvy, keď túto doručoval jednak poštou a jednak cestou mestskej polície. Prvá zásielka, ktorú súd prvého stupňa doručoval žalobcovi sa vrátila, nakoľko si ju žalobca v odbernej lehote nevyzdvihol. Doručenka súdu sa považuje za verejnú listinu a súd vychádza z údajov na nej uvedených ako pravdivých, pokiaľ sa nepreukáže opak. Až po bezvýslednom doručovaní výzvy sa súd prvého stupňa obrátil na mestskú políciu o pomoc pri doručovaní. Odvolací súd má za to, že tento úkon súdu bol nadbytočný, nakoľko mohol pri doručovaní výzvy vychádzať z fikcie doručenia uvedenej v ustanovení § 47 ods. 2 O.s.p., keď sa zásielka súdu vrátila ako neprevzatá v odbernej lehote. Navyše súd prvého stupňa opätovne doručoval žalobcovi poštou výzvu na zaplatenie súdneho poplatku, ktorú si žalobca v odbernej lehote znovu neprevzal. Nie je preto pravdivé jeho tvrdenie, že si riadne a včas preberá na adrese v K. zásielky. Žalobca mal možnosť aj počas plynutia odvolacej lehoty k napadnutému uzneseniu súdny poplatok za dovolanie zaplatiť, v tomto prípade by súd prvého stupňa zrušil svoje uznesenie zastavením konania a pokračoval v konaní o dovolaní žalobcu. Odvolací súd v rámci odvolacieho konania ešte zisťoval, či žalobca súdny poplatok nezaplatil aj po lehote určenej súdom prvého stupňa, resp. v lehote na podanie odvolania, avšak zo správy Okresného súdu Topoľčany vyplýva, že žalobca súdny poplatok za podané dovolanie nezaplatil. Preto je uznesenie súdu prvého stupňa o zastavení konania o dovolaní žalobcu správne a zákonné.

Proti uzneseniu odvolacieho súdu podal dovolanie žalobca. Žiadal predmetné uznesenie zrušiť s tým, aby mu žalovaný zaplatil mzdu za vykonanú prácu v zmysle žaloby.

Namietal, že zastavenie konania bolo cieľom od prvého dňa od podania žaloby najmä zo strany JUDr. V. P.. Nikto z rodinných príslušníkov mu nič nepovedal, aby ho niekedy boli hľadali mestskí policajti z Košíc a chceli mu doručiť písomnosť tohto súdu. Toto tvrdenie len dokazuje, ako sa sudkyňa chcela po niekoľkých rokoch zbaviť veci a ako účastníkovi konania sa odňala možnosť konať pred súdom. Tento postup sudkyne preukázal ako občianske súdne konanie nie je jednou zo záruk zákonnosti a neslúži na jej upevňovanie a rozvíjanie, kde každý nemá právo domáhať sa na súde ochrany práva.

Žalovaný navrhol dovolanie žalobcu zamietnuť a priznať mu trovy dovolacieho konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), ktorý je zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1 O.s.p.), skúmal najskôr, či dovolaním je napadnuté rozhodnutie, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný.

Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci dovolanie smeruje proti uzneseniu. Pokiaľ bolo napadnuté rozhodnutie vydané v tejto procesnej forme, je dovolanie proti nemu prípustné, ak je napadnuté zmeňujúce uznesenie (§ 239 ods. 1 písm.a/ O.s.p.), alebo odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností [§ 109 ods. 1 písm.c/] na zaujatie stanoviska. Dovolanie nie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa odmietlo odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm.c/ (§ 239 ods. 1 písm.b/ O.s.p.) alebo potvrdzujúcemu uzneseniu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa (§ 239 ods. 2 O.s.p.), ak a/ odvolací súd v ňom vyslovil, že dovolanie je prípustné, pretože ide po právnej stránke o rozhodnutie zásadného právneho významu, alebo ak b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, alebo c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Žalobca napadol dovolaním uznesenie odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa. Takéto uznesenie nevykazuje znaky niektorého z uvedených uznesení, a preto prípustnosť dovolania z § 239 ods. 1 a 2 nemožno vyvodit'.

Z vyššie uvedených dôvodov by prípustnosť dovolania žalobcu prichádzala do úvahy len vtedy, ak by konanie bolo postihnuté niektorou z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p. V zmysle tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu (rozsudku alebo uzneseniu) odvolacieho súdu vtedy, ak je konanie v ktorom bolo vydané, postihnuté niektorou zo závažných, v ňom vymenovaných procesných väd (nedostatok právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, zákonom predpísaného spôsobu začatia konania, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo nesprávne obsadeným súdom).

Prípustnosť dovolania z hľadiska ustanovenia § 237 O.s.p. pritom nie je založená už tým, že dovolateľ tvrdí, že rozhodnutie odvolacieho súdu je postihnuté niektorou vadou uvedenou v § 237 O.s.p., ale nastáva až vtedy, ak rozhodnutie odvolacieho súdu vadou uvedenou v citovanom zákonnom ustanovení skutočne trpí.

So zreteľom na žalobcom tvrdený dôvod prípustnosti dovolania, sa Najvyšší súd Slovenskej republiky osobitne zameril na otázku opodstatnenosti tvrdenia dovolateľa, že v prejednávanej veci mu postupom súdu bola odňatá možnosť pred ním konať (§ 237 písm.f/ O.s.p.).

Odňatím možnosti konať sa v zmysle uvedeného ustanovenia rozumie taký závadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia tých jeho procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov.

Žalobca v podanom dovolaní namietal zákonný postup pri doručovaní výzvy na zaplatenie súdneho poplatku prostredníctvom Mestskej polície v Košiciach.

Z obsahu spisu je zrejmé, tak ako to už konštatoval vo svojom odôvodnení odvolací súd, že súd prvého stupňa vyzval žalobcu výzvou zo dňa 20. júla 2009 na zaplatenie súdneho poplatku vo výške 80,-- € za dovolanie v lehote 10 dní od doručenia výzvy s poučením o následkoch nezaplatenia súdneho poplatku podľa § 10 ods. 2 zákona o súdnych poplatkoch.

Výzva bola žalobcovi doručovaná poštou na adresu J.. Zo zásielky vyplýva, že bola doručovaná doručovateľom dňa 24.7.2009, opakovane dňa 27.7.2009, dňa 27.7.2009 bola uložená na pošte a dňa 17.8.2009 bola vrátená súdu prvého stupňa s poznámkou, že adresát zásielku neprevzal v odbernej lehote. Z predmetnej zásielky je zrejmé, že doručovateľ adresáta vhodným spôsobom upovedomil, kedy príde písomnosť doručiť opakovane a oznámil mu aj uloženie zásielky na pošte, a to dňa 27.7.2009. Dovolací súd sa teda stotožňuje so závermi odvolacieho súdu, že boli splnené všetky zákonom stanovené podmienky na zastavenie konania podľa § 10 ods. 1 zákona o súdnych poplatkoch. Pokiaľ ide o námietku dovolateľa týkajúcej sa doručovania písomnosti cestou Mestskej polície v K., je potrebné sa stotožniť s názorom odvolacieho súdu, že tento úkon bol nadbytočný, nakoľko pri doručovaní predmetnej výzvy je treba vychádzať z fikcie doručenia uvedenej v ustanovení § 47 ods. 2 O.s.p., keď sa zásielka súdu vrátila ako neprevzatá v odbernej lehote za dátum doručenia je potrebné považovať deň 17.8.2009, kedy bola vrátená zásielka súdu prvého stupňa. Záverom je potrebné uviesť, že dovolateľ vo svojom dovolaní ani nespochybňoval, že by sa v čase doručovania predmetnej výzvy nezdržoval v mieste doručovania, nespochybňoval ani že by mu nebolo zanechané oznámenie o opätovnom doručení ani o uložení písomnosti. Namietanie nesprávneho postupu v doručovaní cestou mestskej polície je v danom prípade bezvýznamné a bezpredmetné. Postupom nižších súdov, ktorí zastavili konanie pre nezaplatenie súdneho poplatku za dovolanie teda nedošlo k odňatiu možnosti žalobcu pred súdom konať tak ako to má na mysli ustanovenie § 237 písm.f/ O.s.p.

Nakoľko prípustnosť dovolania žalobcovi nemožno vyvodiť z ustanovenia § 239 ods. 1, 2 O.s.p. ani z § 237 O.s.p., odmietol Najvyšší súd Slovenskej republiky jeho dovolanie v súlade s ustanovením § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm.c/ O.s.p., ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok neprípustný.

V dovolacom konaní úspešnému žalovanému vzniklo právo na náhradu trov konania proti žalobcovi, ktorý úspech nemal (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Úspešný účastník v dovolacom konaní podal návrh na uloženie povinnosti nahradiť mu trovy tohto konania (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd mu priznal náhradu, ktorá spočíva v odmene advokáta za právnu službu, ktorú poskytol žalovanému vypracovaním vyjadrenia z 22. septembra 2010 k dovolaniu

žalobcu (§ 14 ods. 1 písm.b/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb). Sadzbu tarifnej odmeny určil podľa § 11 ods. 1 písm.a/ tejto vyhlášky vo výške 55,49 €, čo s náhradou výdavkov za miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné vo výške 1/100 výpočtového základu [§ 1 ods. 1 a § 16 ods. 3 tejto vyhlášky (t.j. 7,21 €)] predstavuje spolu 62,70 €. Dovolací súd nepriznal žalovanému trovy dovolacieho konania za úkon právnej pomoci prevzatie a príprava zastupovania, keď z obsahu spisu je zrejmé, že žalovaný bol zastúpený JUDr. R. B. už pred súdmi nižšieho stupňa.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 31. marca 2011

JUDr. Jozef Kolcun, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová